

DETO wint tweemaal achtereen in najaarscompetitie

NIJEVEEN De tafeltennisher van DETO 1 hebben tweemaal achtereen gewonnen in de eerste klasse van de afdeling Drenthe. Allereerst versloegen de Nijeveners in een uitwedstrijd Assen 4 met 4-6 en vervolgens werd Olympia '54 1 uit Emmer-Compascuum met 8-2 huiswaarts gestuurd.

Nadat DETO de eerste twee duels in deze najaarscompetitie had verloren, kwam de ommekeer dus in Assen. Erik van der Haar bleef in de enkelspelen opnieuw ongeslagen en invaller Arjen Koops was tweemaal succesvol. Gerard Roosendaal moest

echter z'n meerdere erkennen in alle drie Asser spelers, onder wie Kees van der Veen. In het dubbelspel (tegen Robert Mey en Edwin Oostrom) bleven Roosendaal en Van der Haar aan de goede kant van de score, waardoor de balans doorsloeg naar DETO.

Zeer verdienstelijk

In de thuiswedstrijd tegen Olympia bleek opnieuw een invaller noodzakelijk en deze werd te elfder ure gevonden in Aldert Vegter van het tweede team. Vegter deed het zeer verdienstelijk, met één winstpartij en verder nog een zeer nipt verlies.

Erik van der Haar behield zijn ongeslagen status. Voor de Nijeveners was het een fijne constatering dat Gerard Roosendaal zijn oude vorm hervonden lijkt te hebben, met eveneens drie overwinningen en samen met Van der Haar ook succes boekend in het dubbelspel.

Vegter moest - vanwege een wedstrijd elders - beginnen en zijn drie partijen achter elkaar spelen. Zijn eerste opponent, Roy Zimmerman van Woosik, was ook een invaller en won de eerste twee games. Toen Vegter echter eenmaal op dreef kwam, sleepte hij alsnog de overwinning in vijf games uit het vuur.

Erwin Goossen was daarna te sterk voor Vegter, maar Hans Greevink had het erg zwaar en moest de DETO-speler de eerste twee games laten. Verandering van tactiek deed Greevink terugkomen en het was jammer voor Aldert Vegter, dat hij in de beslissende vijfde game door enkele onnodige fouten nét met 11-13 verloor.

Geen enkele moeite

Vervolgens moesten de andere twee DETO-spelers bij toerbeurt aan de bak. Erik van der Haar had in zijn drie partijen geen enkele moeite met de tegenstanders van Olympia

en won telkens in drie games, terwijl hij samen met Gerard Roosendaal ook maar drie games nodig had om het dubbelspel tegen Greevink en Goossen te beslissen. Roosendaal had wat meer moeite om zijn overwinningen te behalen. Zimmerman werd nog wel duidelijk teruggewezen, maar Goossen won de eerste game met 18-16, alvorens Roosendaal terug kon slaan en de laatste game met maar liefst 11-0 won. De partij tegen Greevink was een titanenstrijd met wisselende kansen, die ten slotte door Roosendaal in vijf uitputtende games in zijn voordeel werd beslecht.

Hans Noppers hangt fluit aan wilgen

Het interview met de onlangs gestopte voetbalarbiter Hans Noppers vindt toevaligerwijs plaats in de week van de scheidsrechter. „Fluiten was voor mij mijn hoofd leegmaken”, stelt de 37-jarige Meppeler.

ERIK RIEMENS

Nóg meer toeval: het vraaggesprek met hem verschijnt op de geboortedag van zijn vorig jaar overleden opa én van Wicher Noppers. En dat vindt Hans zichtbaar meer het vermelden waard.

Slijtage

Hij gooide er op 23 september, een dag voor aanvang van de voetbalcompetitie, zelf een tweet uit: „Vandaag begint de KNVB-competitie, maar helaas niet meer voor mij. Na twaalf seizoenen en 283 wedstrijden is er een einde gekomen aan mijn scheidsrechterscarrière. Een vervelende knieblesure heeft mij doen besluiten om te stoppen, dit om verdere slijtage te voorkomen.”

Scheidsrechter Hans Noppers en opa die niet meer kon autorijden en graag met zijn kleinzoon op pad ging: het was jarenlang een vertrouwd gezicht op de vele voetbalvelden. „Opa is denk ik wel zo'n 120 keer mee geweest. Op deze vrijdag zou hij 83 jaar zijn geworden, maar een jaar geleden is hij overleden. Als je mij vraagt naar mijn mooiste anekdote in al die jaren, dan heb ik niet één specifieke wedstrijd of moment. Wel dat mijn opa iedere keer meeging en dat hij na afloop altijd een glaasje wijn kreeg.”

Bang

Noppers voetbalde bij FC Meppel tot in het A1-team. Op een doordeweekse trainingsavond in januari 2004 scheurde hij zijn kruisband. Dat overkwam hem drie keer, en vijf operaties later werd duidelijk dat

Hans Noppers heeft zijn scheidsrechtersfluit symbolisch over z'n schouder hangen. Ondanks zijn knieproblemen mag de Meppeler wel blijven hardlopen en wielrennen. FOTO WILBERT BIJZITTER

voetballen er niet meer in zat. Het werd fluiten. Begonnen in 2010, eindigend afgelopen seizoen met de wedstrijd tussen 't Fean en Zuidhorn, op 10 mei 2022. „Die zaterdag ervoor floot ik Nijland tegen Marum. Het was denk ik de laatste minuut. Ik draaide weg met mijn voet en hoorde een bekende knak in mijn knie. Ik heb de wedstrijd nog wel kunnen afmaken en de volgende dag zelfs nog hardgelopen. Op dinsdag was ik scheidsrechter bij het duel tussen 't Fean en Zuidhorn, in de tweede klasse. Een pittige wedstrijd. Ik weet nog dat ik voor het eerst bang was dat ik last zou krijgen. Uiteindelijk bleek bij een bezoek aan de orthooped, dat ik een knakje in mijn meniscus had. Een MRI-scan wees uit dat het om een scheurtje ging. Daarnaast had ik al de nodige kraakbeenproblemen. Het kort draaien en

'Ik heb nooit iets naars meegemaakt als scheidsrechter'

sprinten zouden bij mij kunnen leiden tot artrose. Daarom kreeg ik het dringend advies om te stoppen met fluiten. Jammer hoor, maar ik wil later nog wel met hém kunnen voetballen”, zo wijst hij tijdens het interview op zijn vrolijk rondstappende zoontje Finn.

Marathon

Ook Hans Noppers zit niet stil. „Gelukkig mocht ik blijven hardlopen. Ik heb inmiddels de marathon van Amsterdam, Rotterdam en Parijs ge-

lopen en zaterdag doe ik de Reestrin. Die 10 kilometer wil ik binnen 40 minuten lopen. Daarnaast wielren ik regelmatig. Uren op de fiets zitten in een prachtige omgeving en een doel hebben: een berg beklimmen. Dat vind ik iets magisch en uitdagend. Ik heb de Marmotte - samen met mijn vriendin Maaïke - beklommen en Alpe d'HuZes, de Galibier en de Stelvio. En ik wil nog wel een keer de Pyreneeën in. Het is na al die jaren een heel andere invulling van de zaterdag. Nee, je zult mij niet een wedstrijdje zien fluiten op een lager niveau. Ik vind het heerlijk om zelf te sporten, samen met mijn zoontje wat te doen of in de middag een thuisduel van FC Meppel te kijken.”

Foutloos

Terugkijken op zijn scheidsrechtersloopbaan doet hij met volle tevredenheid.

„Ik zat op een gegeven moment in de D-groep en stond derde op de landelijke lijst. Roelof Luinge was toen vijfde. Om hoger op te komen, moet je eigenlijk een heel seizoen foutloos zijn. Een rapporteur van de KNVB zei eens dat ik bij Oranje Nassau tegen Drachtster Boys, voor een doorgebroken speler, de overtreder een rode kaart had moeten geven. Ik vond dat hij de bal speelde. Dat kostte mij een minpunt en dat weegt heel zwaar. Verder kijk ik alleen maar positief terug. Ik floot de landelijke finale bij de reserve-teams, tussen Koninklijke HFC en Westlandia, net als de eredivisie vrouwen en ook ben ik vierde officiaal geweest in de tweede divisie. Ook heb ik nooit iets naars meegemaakt als scheidsrechter, behalve ernstige blessures van spelers. Daar kon ik heel slecht tegen.”